

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושי question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יומא-הוציאו לו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כשהוא מזה - אינו מזה על הכפורת אלא כנגד עוביה של כפורת. כשהוא מזה למעלה - מצדד ידו למטה, וכשהוא מזה למטה - מצדד ידו למעלה.	תנא:											■	◇		
מנא הני מילי?												^			
אמר קרא (ויקרא טז) והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת. לא יאמר למטה בשעיר, דלא צריך, דגמר ממטה דפר, למה נאמר - לאקושי על ללפני: מה לפני דלאו על - אף על דלאו על.	רב אחא בר יעקב אמר רבי זירא:											!	◇		
אדרבה, לא יאמר למעלה בפר דלא צריך, דגמר ממעלה דשעיר, למה נאמר - לאקושי לפני לעל. מה על - על ממש. אף לפני - על ממש.												ז	◇		
האי מאי? אי אמרת בשלמא למטה דשעיר לאקושי, למעלה דפר - מיבעי ליה לכדתנא דבי רבי אליעזר בן יעקב.												!	◇		
(ויקרא טז) על פני הכפרת קדמה - זה בנה אב: כל מקום שנאמר פני אינו אלא קדים	דתנא דבי רבי אליעזר בן יעקב:											■	!		
אלא אי אמרת למעלה דפר לאקושי - למטה דשעיר למאי אתא?												!			
והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת למדנו כמה למעלה בשעיר - אחת. למטה בשעיר איני יודע כמה. הריני דן: נאמרו דמים למטה בפר, ונאמרו דמים למטה בשעיר, מה למטה בפר שבע - אף למטה בשעיר שבע.	תנו רבנן:											■	■	◇	
או כלך לדרך זו: נאמרו דמים למעלה בשעיר, ונאמרו דמים למטה בשעיר, מה למעלה בשעיר - אחת, אף למטה בשעיר - אחת.												ז	■		
נראה למי דומה: דנין מטה ממטה, ואין דנין מטה מלמעלה.												!	■	◇	
אדרבה: דנין גופו מגופו, ואין דנין גופו מעלמא.												ז	■	◇	
תלמוד לומר: (ויקרא טז) ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר שאין תלמוד לומר כאשר עשה ומה תלמוד לומר כאשר עשה - שהיו כל עשיותיו שוות כשם שלמטה בפר שבע - כך למטה בשעיר שבע.												!	■	◇	
למדנו כמה למטה בפר ובשעיר - שבע, למעלה בפר איני יודע כמה, והריני דן: נאמרו דמים למעלה בשעיר, ונאמרו דמים למעלה בפר. מה למעלה בשעיר - אחת. אף למעלה בפר - אחת.													■	■	◇
או כלך לדרך זו: נאמרו דמים למטה בפר, ונאמרו דמים למעלה בפר, מה למטה בפר - שבע, אף למעלה בפר - שבע.												ז	■	◇	
נראה למי דומה: דנין מעלה ממעלה, ואין דנין מעלה ממטה.												!	■	◇	
אדרבה: דנין גופו מגופו ואין דנין גופו מעלמא.												ז	■		
תלמוד לומר ועשה את דמו כאשר עשה, שאין תלמוד לומר כאשר עשה ומה תלמוד לומר כאשר עשה - כשם שלמטה בפר שבע - כך למטה בשעיר שבע, וכשם שלמעלה בשעיר אחת - כך למעלה בפר אחת.												!	■	◇	
אחת, אחת ואחת, אחת ושתיים, אחת ושלוש, אחת וארבע, אחת וחמש, אחת ושש, אחת ושבע, אחת ואחת.													■	◇	
אחת, אחת ואחת, אחת ושתיים, אחת ושלוש, אחת וארבע, אחת וחמש, אחת ושש, אחת ושבע, אחת ואחת.	תנו רבנן: [רבי מאיר] רבי יהודה:												■	◇	
ולא פליגי מר כי אתריה ומר כי אתריה.													■	◇	
דכולי עלמא מיהת הזאה ראשונה צריכה מנין עם כל אחת ואחת, מאי טעמא?													^	◇	
שלא יטעה בהזאות.	רבי אלעזר:												!	◇	
אמר קרא (ויקרא טז) ולפני הכפרת יזה שאין תלמוד לומר יזה ומה תלמוד לומר יזה - לימד על הזאה ראשונה שצריכה מנין עם כל אחת ואחת.	רבי יוחנן:												!	◇	
מאי בינייהו?													ז		
איכא בינייהו דלא מנה, ולא טעה.													!	◇	
יצא והניחו על כן הזהב שבהיכל.													■	◇	
לא היו שופרות לקיני חובה מפני התערובות.	תנן התם, רבי יהודה:												■	◇	
מאי מפני התערובות?													^		
מפני תערובות חובה בנדבה.	רב יוסף:												!	◇	

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יומא-הוציאו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ונעביד תרי, ונכתוב עלייהו הי דחובה והי דנדבה.	אמר ליה אביי:								‡			◊	נה:	
רבי יהודה לית ליה כתיבה.	[רב יוסף]								!			◊	נה:	
לא היה שם אלא כן אחד בלבד.	דתנן, רבי יהודה:								!	■		◊	נה:	
תרי מאי טעמא לא									‡	!			נה:	
משום דמחלפי									!	!			נה:	
ונעביד תרי וליכתוב עלייהו הי דפר והי דשעיך									‡	!			נה:	
אלא: לרבי יהודה לית ליה כתיבה.									!	!			נה:	
שלוש עשרה שופרות היו במקדש, והיה כתוב עליהן: תקלין חדתינן, ותקלין עתיקין, וקינינן, וגזלי עולה, ועצים, ולבונה, וזהב לכפורת, וששה לנדבה. תקלין חדתינן - אלו שקלים של כל שנה ושנה, תקלין עתיקין - מי שלא שקל אשתקד ישקול לשנה הבאה, קינינן - הן תורין, גזלי עולה - הן בני יונה, וכולן עולות, דברי רבי יהודה	מיתבי: [רבי יהודה]								‡	■		◊	נה:	
גזירה משום חטאת שמתו בעליה.	כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא:											!	◊	נה:
ומי חיישינן?									‡				נה:	
השולח חטאתו ממדינת הים - מקריבין אותה, בחזקת שהוא קיים.	והתנן:								‡	■		◊	נה:	
אלא: משום חטאת שמתו בעליה ודאי.												!	◊	נה:
ונברור ארבעה זוזי, ונשדי במיא, והנך נישתרון									‡				◊	נה:
רבי יהודה לית ליה ברירה.												!	◊	נה:
מנא לן?												^	◊	נה:
אילימא מהא, דתנן:												!	◊	נה:
הלוקח יין מבין הכותיים ערב שבת עם השכח, עומד ואומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש - הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר.	[תנן] [רבי מאיר]											!	◊	נה:
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:											!	◊	נה: